Kielce, dnia 22 listopada 1930 roku.

KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 28.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIA:

OGŁOSZENIA:

OKÓLNIKI:

Dział urzędowy.

378.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 8 listopada 1930 r.

o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechnieniu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego.

Na mocy postanowień art. art. 16, 26, 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) i §-fu 357 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) wobec obecnego stanu rozpowszechnienia zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego, niezależnie od zarządzeń wydanych przez władze administracyjne I-ej instancji, zarządzam co nastepuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 31 sierpnia 1930 r. o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechnieniu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego (Kielecki Dziennik Wojewódzki Nr 23, poz. 287 z dnia 15 września 1930 r.) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Zabrania się odbywania pokazów, targów, jak i przetargów na świnie, z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w zagrodach niezapowietrzonych, w następujących gminach i miejscowościach:

pow iłżecki — gm. Wąchock: os. Wąchock, gm. Mirzec: w. Ostrożanka.

pow. kielecki — gm. Bodzentyn: os. Bodzentyn, w. Siekierno.

pow. konecki — gm. Szydłowiec: m. Szydłowiec.

pow. kozienicki — gm. Brzeźnica: w. Śmietanki, gm. Sieciechów: w. Klasztorna-Wola, gm. Kozienice: m. Kozienice.

pow. miechowski — gm. Michałowice: w Michałowice, gm. Rzeżuśnia: w. Rzerzuśnia.

pow. olkuski — gm. Jangrot: f. Glanów, f. Trzciniec, gm. Minoga: f. Gołyszyn.

pow. opatowski -- gm. Ostrowiec: m. Ostrowiec.

pow. opoczyński — gm. Studzianna: leśn. Ceteń, gm. Unewel: w. Smardzewice.

pow. pińczowski — gm. Kliszów: w. Samostrzałów, gm. Chroberz: w. Młodzawy-Duże, gm. Sancygniów: w. Biedrzykowice.

pow. radomski — gm. Rogów: w. Wola-Lipieniecka, f. Lipienice, gm. Wolanów: f. Strzałków, gm. Stromiec: kol. Stachów.

pow. stopnicki — gm. Szczytniki: w. Skrobaczów".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w/z. *Dr. Kroebl*

379.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego
z dnia 12 listopada 1930 r.
o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt racicowych.

Na zasadzie art. art. 2, 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) oraz §§ 153 — 169 włącznie wykonawczego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), wobec obecnego stanu zarazy pryszczycy wśród zwierząt racicowych w województwie Kieleckiem, zarządzam co następuje:

Okręg zapowietrzony.

§ 1. Jako okręg zapowietrzony pryszczycą uznaję w powiecie:

jędrzejowskim — gm. Mierzwin: w. Kamieniec i f. Opatkowice-Murowane, gm. Mstyczów: w. Klimontów i Skorupków.

koneckim — gm. Sworzyce: w. Sobień, gm. Borkowice f. Ruszkowice, Ninków i w. Politów, gm. Gowarczów w. i f. Giełzów, gm. Chlewiska: w. Hucisko.

kozienickim — gm. Marjampol: w. Leżenice, gm.Brzóza: w. i m. Brzóza, gm. Brzeźnica: w. Brzeźnica, gm. Jedlnia: w. Mąkosy-Stare, Mąkosy-Nowe i Jedlnia.

miechowskim — gm. Rzeżuśnia: w. Szarkówka i Witowice, gm. Jaksice: w. Biskupice, Jaksice i gm. Kacice: f. Kacice.

olkuskim — gm. Pilica: os. Pilica, gm. Minoga: w. Sciborzyce, Sobiesęki, gm. Jangrot: w. Imbramowice.

opoczyńskim — gm. Klwów: w. Sulgostów, gm. Ossa: os. Odrzywół.

pińczowskim — gm. Bejsce: w. Bejsce, Morawiany, Morawianki, gm. Kliszów: w. Rębów.

radomskim — gm. Jedlińsk: kol. Goryń, w. i f. Bartodzieje, gm. Wieniawa: w. Zuków i Ryków, gm.Potworów: f. Potworów, gm. Kowala: f. Ruda-Wielka.

sandomierskim — m. Sandomierz z przedmieściami: Krakówka, Zawichostkie i Rokiteż.

stopnickim — gm. Pacanów: os. i f. Pacanów.

zawierciańskim — gm: Rokitno Szlacheckie: w. Niegowonice, gm. Mrzygłód: w. Kręciwilk.

§ 2. Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach, należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca. — Okręg zapowietrzony". Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych — zakazane.

§ 3. Drogi, prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

§ 4. Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zapowietrzonym jest zakazane.

Na wyjątki w celu natychmiastowego uboju starosta może zezwolić pod warunkiem, że wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której zwierzęta mają być wywiezione, zostaną na 24 godziny przed wywozem zbadane przez powiatomego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o pryszczycę.

Wywóz winien się odbyć: do rzeźni (miejsca uboju) w miejscowościach sąsiednich — na wozach, a do rzeźni publicznej lub wywozowej dalszych miejscowości—koleją, względnie statkiem.

Przewóz do rzeźni (miejsca uboju) stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbyć się na szczelnych wozach lub innych środkach przewozowych. Zatrzymanie takiej przesyłki w drodze, jako też dopuszczanie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innemi zwierzętami racicowemi jest zakazane. W razie potrzeby starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Zwierzęta takie wolno wyładowywać tylko na stacjach, oznaczonych w zezwoleniu i w liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innych stacyj jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, któremi zwierzęta racicowe zostały przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu tudzież osoby, zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167.)

Na wywóz zwierząt podejrzanych o zarażenie się do rzeźni publicznej lub wywozowej, znajdujących się na obszarze innego województwa, może zezwolić tylko wojewoda.

§ 5. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe może — w drodze wyjątku — zezwolić tylko wojewoda.

§ 6. W okręgu zapowietrzonym wojewoda może zezwolić na używanie zwierząt zdrowych do robót polnych lub na wypuszczanie ich na pastwisko.

§ 7. Mleko wolno wywozić z okręgu zapowietrzonego dopiero po dostatecznem wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarń, w których wyjałowienie mleka jest zapewnione.

Mleko należy uznać za dostatecznie wyjałowione:

a) po nagrzania na ogniu aż do zagotowania,
b) po nagrzaniu do 85 st. C. parą wodną,
c) po nagrzaniu do 70 st. C. i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w przeciągu pół godziny.

§ 8. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych do okręgu zapowietrzonego jako też przeprowadzanie (przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okręg jest zakazane.

Na wprowadzenie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawione wprost do rzeźni (miejsca uboju) na wozach lub koleją.

Na wprowadzanie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych może zezwolić tylko wojewoda.

Okręg zagrożony.

§ 9. Jako okręg zagrożony pryszczycą uznaję:

w pow. jędrzejowskim—w gminie Mierzwin i Mstyczów wszystkie miejscowości.

koneckim — gm. Sworzyce: Borkowice, Gowarczów i Chlewiska wszystkie miejscowości.

kozienickim — gm. Brzóza, Brzeźnica, Marjampol i Jedlnia: wszystkie miejscowości.

miechowskim — gm. Rzeżuśnia: w. i k. Witowice, gm. Jaksice: w. Kamieńczyce, Dziadówki Falniowskie, Komorów, f. Jaksice, i m. Miechów, gm. Kacice: w. Kacice, Prandocin i miasto Słomniki.

olkuskim — gm. Pilica: w. Zamek, Owczarnia, Biskupice, Przystołek, Zarzecze, Dobra i Słowniów, gm. Minoga: w. Minoga, Nowa-Wieś i Małyszyce, gm. Skała: os. Skała i wieś Popowiec, gm. Jangrot: w. Małyszyce, Glanów, Zagórowa, Zadroże, Tarnawa i kol. Ostrysz.

opoczyńskim — gm. Klwów i Osa: wszystkie miejscowości.

pińczowskim — gm. Bejsce: wszystkie miejscowości, gm. Dobiesławice: w. Brończyce, Dobiesławice, Sędziszowice i Stojanowice, gm. Filipowice: w. Kijany i Rachwałowice, gm. Kliszów: w. Kliszów, Kokot, Kije, Hajdaszek, Borczyn, Wierzbica, Górki, Lipnik i Wymysłów.

sandomierskim — gm. Dwikozy: w. Kamień-Plebański, Gerlachów Bliższy i Dolny, Mokoszyn, Gołębice, Kruków i f. Kruków, gm. Wilczyce: w. Chwałków, gm. Samsonów: w. Kobierniki, Milczany, Strochcice, Zawisełce, Koćmierzów, Andruszkowice.

radomskim — gm. Jedlińsk: Wieniawa, Potworów, Kowala: wszystkie miejscowości.

stopnickim — gm. Pacanów: wszystkie miejscowości.

zawierciańskim — gm. Rokitno Szlacheckie: w. Bejsce, Bugaj, Bory, w. Chruszczobród, Głazówka, Gzichów, Grabowa, Hutki Jeziorowice, Kazimierówka, Kąty, Kuźnica, Łazy, Młynek, Mitręga, Niwa Zagórzańska, Piaski Rokitno-Szlacheckie, Słotwina, Skałbania, Turza, Wysoka, Wiesiółka, Wały i Zazdrość, gm. Mrzygłód: w. Kosowska Niwa, Mrzygłódka, Papiernia, Nierada i Borowe-Pole.

§ 10. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego celem natychmiastowego uboju może zezwolić starosta, jeżeli wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której pochodzą, zostały na dwa dni przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

Pozwolenie na wywóz starosta może wydać co do zwierząt przeznaczonych do natychmiastowego uboju w sąsiedniej lub pobliskiej miejscowości lub też na przewóz koleją albo statkiem do rzeźni publicznej lub wywozowej połączonej torem kolejowym, a w braku połączenia kolejowego pod warunkiem, że zwierzęta zostaną przewiezione na szczelnych wozach.

Postępowanie przy wywozie jest podobne, jak przy wywozie zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego.

§ 11. Na wywóz zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może zezwolić tylko wojewoda.

§ 12. W miejscowości zapowietrzonej, w okręgu zapowietrzonym i zagrożonym zakazuje się:

1) odbywania targów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem targów, urządzanych przy rzeźniach publicznych przy zastosowaniu ograniczeń, przewidzianych w § 4 niniejszego rozporządzenia;

2) prowadzenie handlu domokrążnego zwierzętami racicowemi;

3) urządzania przetargów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem zwierząt, pozostających w zagrodzie conajmniej od trzech miesięcy, jak również handlu domokrążnego drobiem;

4) urządzania pokazów publicznych zwierząt racicowych,

5) oddawania mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw, do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również zużytkowania niedostatecznie wyjałowionego mleka we własnem gospodarstwie, tudzież oddawania z mleczarń naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych.

§ 13. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 — 108 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w/z. *Dr. Kroebl*

380.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 4 listopada 1930 r.

o zakazie wywozu zwierząt racicowych zagranicę z obszaru zapowietrzonego pryszczycą

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673 z 1927 r.) oraz w myśl § 169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że Wojewoda Kielecki z powodu stwierdzenia w dniu 27 października 1930 r. pryszczycy w m. Sandomierzu, uznał cały powiat sandomierski za zagrożony wyżej wspomnianą zarazą i zakazał aż do odwołania wywozu zwierząt racicowych zagranicę z powyższego powiatu.

Za Wojewodę:
Ninke

381.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 10 listopada 1930 r.

w sprawie wyznaczenia terminu i miejsca dla odbywania egzaminu przed Państwową Komisją Egzaminacyjną Województwa Kieleckiego, przez osoby, które nie ukończyły przepisowego kursu lub szkoły kucia koni.

Na mocy art. 3, pkt. 3, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 334) oraz §§ 20 i 26 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1-go października 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 807), podaje się do publicznej wiadomości, że egzaminy na uzyskanie świadectwa do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni przed Państwową Komisję Egzaminacyjną Wojdwództwa Kieleckiego dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni odbędą się w m. Kielcach w dniu 15 grudnia 1930 roku o ile zgłosi się do egzaminu dostateczna ilość kandydatów.

Opłatę za egzamin przed Państwową Komisją Egzaminacyjną w kwocie 50 złotych kandydaci winni wpłacać na ręce Przewodniczącego Państwowej Komisji Egzaminacyjnej przed rozpoczęciem egzaminu.

Podanie o dopuszczenie do egzaminu z dołączeniem:

a) dowodu ukończenia conajmniej 20 lat życia,

b) świadectwa złożenia egzaminu na czeladnika kowalskiego,

c) poświadczenia o odbyciu przynajmniej jednorocznej praktyki w charakterze czeladnika kowalskiego u kowala upoważnionego do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni,

d) własnoręcznie napisanego życiorysu, kandyci winni nadsyłać do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Weterynarji) w Kielcach.

Za Wojewodę: *Ninke*

382.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 10 listopada 1930 r.

o zmianie treści ogłoszenia Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego z dnia 29 września 1930 r. i z dnia 23 października 1930 r. (Kielecki Dziennik Wojewódzki Nr 25, poz. 331 i Nr 27, poz. 366 z 1930 r.) o komisyjnem dochodzeniu celem nadania uprawnienia rządowego na zakład elektryczny na obszarze okręgu Radomsko-Kieleckiego.

Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że terminy rozpraw w sprawie nadania uprawnienia rządowego na zakład elektryczny, mający służyć do wytwarzania, przesyłania i rozdzielania energji elektrycznej w celu jej zawodowego zbytu, Spółce Akcyjnej: „Zjednoczenie Elektrowni okręgu Radomsko - Kieleckiego" wyznaczone w obwieszczeniu z dnia 23 października 1930 r. Nr VI-689/30 zostają zmienione w sposób następujący:

dla uprawnień na obszarach województwa Kieleckiego i Warszawskiego **na dzień 24 listopada 1930 r.** na obszarze zaś woj. Lubelskiego **na dzień 25 listopada 1930 r.** Rozprawy te odbędą się w lokalu Starostwa Powiatowego w Radomiu.

Początek rozpraw wyznacza się w powyższych dniach **na godzinę 10-tą rano.**

Ewentualne zarzuty, żądania i zastrzeżenia w sprawie, mającego się udzielić uprawnienia, można składać pisemnie lub ustnie w odnośnych Urzędach Wojewódzkich (Dyrekcjach Robót Publicznych) w Kielcach, Lublinie i Warszawie do dnia 22 listopada 1930 r. włącznie, a najpóźniej w dniach dochodzenia na ręce przewodniczącego Komisji.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że w treści obwieszczenia z 29 września b. r. Nr VI-562/30 w ustępie pierwszym omyłkowo wpisano po słowach: zawodowego zbytu słowo „hurtowego" — co się niniejszem prostuje.

Pozostała treść wyżej wspomnianych obwieszczeń pozostaje bez zmiany.

Za Wojewodę:
Krug

383.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 6 listopada 1930 r.

o scalaniu gruntów wsi Studzienice, gm. Przytyk, pow. radomskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 20 czerwca 1929 r. postanowiono ustalić obszar scalenia gruntów wsi Studzienice, gm. Przytyk, pow. radomskiego, na 292,66 ha obejmujących: 170,69 ha gruntów wpisanych do tabeli likw. wsi Studzienice i 12197 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego majątku Studzienice.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

384.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 14 listopada 1930 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów wsi Garbowice, gm. Iwaniska, pow. opatowskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27.

poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 9 września 1930 r. postanowiono wdrożyć we wsi Garbowice, w gm. Iwaniska w pow. opatowskim położonej postępowanie scaleniowe, ustalając obszar scalenia w składzie gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Garbowice, hipotecznych z kolonji Beradz 6.70 ha, hipotecznych z kolonji Kozinek-Beradz 4 ha, hipotecznych z maj. Przepiórów 1.4 ha.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

385.

OGŁOSZENIE
Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach
z dnia 14 listopada 1930 r.
o scalaniu gruntów wsi Poręba, gm. Studzianka, pow. opoczyńskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 9 września 1930 r. postanowiono ustalić obszar scalenia gruntów wsi Poręba, gminy Studzianka, pow. opoczyńskiego, na 226.97 ha obejmujących: 182.15 ha gruntów tabelowych i 44.82 ha zaserwitutowych wsi Poręba.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

386.

OGŁOSZENIE
Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach
z dnia 15 listopada 1930 r.
o scalaniu gruntów wsi Chełmce, pow. kieleckiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 1 maja 1930 r. postanowiono rozszerzyć obszar scaleniowy wsi Chełmce, określony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach z dnia 26 lutego 1925 r. przez dołączenie do tego obszaru 66 ha gruntów obejmujących: 22.20 ha hipotecznych z kolonji Chełmce dla usunięcia szachownicy zewnętrznej oraz 2.30 ha niehipotekowanych parafji rzym. katol. Chełmce, 7 ha hipotecznych z osady młyńskiej Piła, 1 ha hipotecznych z osady młyńskiej Wymysłów i 33.50 ha łąk ukazowych wsi Kostomłoty dla sprostowania granic.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

387.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 161
z dnia 26 września 1930 r.
(Wet. 1556/1) w sprawie zwalczania chorób zaraźliwych u zwierząt.

Do
Wszystkich Panów Starostów
Powiatowych woj. kieleckiego.

Ministerstwo Rolnictwa reskryptem z dnia 12 września 1930 r. Nr 6190/W/II powiadomiło tut. Urząd, że w projekcie rezolucji zgłoszonym przez Polskę w komisji weterynaryjnej Międzynarodowej Konferencji Rolniczej w Warszawie zgodnie podkreślono konieczność międzynarodowej współpracy w zakresie obrotu zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego oraz potrzebę koordynacji ustawodawstwa weterynaryjnego w myśl wytycznych Podkomitetu Eksporterów Weterynaryjnych Ligi Narodów. Ostatecznym wynikiem pracy tej komisji była rezolucja postanawiająca, że kraje biorące udział w konferencji, oświadczają jednomyślnie, że podstawa każdej akcji międzynarodowej w sprawach weterynaryjnych winna polegać przedewszystkiem na walce coraz energiczniejszej i skuteczniejszej przeciwko epizoocjom oraz na stałem ulepszaniu stanu zdrowia ich zwierząt. Państwa uczestniczące w Konferencji poinformowane o biegu prac Komitetu Eksporterów weterynaryjnych czynnego przy Lidze Narodów pod kierunkiem Komitetu Ekonomicznego, postanawiają połączyć swoje wysiłki w celu poparcia tej akcji i skierowania jej jaknajprędzej na drogę Międzynarodowej Konwencji Weterynaryjnej, mającej być zawartą pod auspicjami Ligi Narodów najpóź-

niej do końca 1931 r. Tymczasem delegaci, biorący udział w niniejszej konferencji postanawiają polecić swym Rządom, aby popierały wszelkiemi możliwemi środkami odnośne urzędy weterynaryjne, tak, żeby mogły zorganizować się i działać według zasad ustalonych przez Komitet Eksporterów Weterynaryjnych przy Lidze Narodów, współpracując w tym względzie z Międzynarodowym Urzędem dla zwalczania epizoocji w Paryżu. W tej myśli państwa uczestniczące w niniejszej konferencji postanawiają już obecnie zbadać między sobą możliwość konwencyj weterynaryjnych dwustronnych tyczących się wwozu, wywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych. Treść powyższej rezolucji, a w szczególności zawarte w niej dyrektywy dążące do zniesienia wszelkich ograniczeń ruchu zwierzętami domowemi w stanie żywym i ich produktami — wymagają natychmiastowej akcji ze strony Polski, która odgrywa rolę przodującą, celem usprawnienia i pogłębienia metod tłumienia chorób zaraźliwych u zwierząt. Zresztą cel, który osiągnąć pragnęlibyśmy ma wogóle duże znaczenie dla rozwoju krajowej hodowli zwierząt domowych oraz zbytu wszystkich produktów hodowlanych.

W tym stanie rzeczy za jedno z najważniejszych żądań Rządu uważa się wytępienie istniejących w państwie chorób zaraźliwych zwierząt. Osiągnięcie tego celu natrafia jednakże na trudności, których przyczyna leży w niedość energicznem stosowaniu obowiązujących obecnie przepisów o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zaraźliwych.

Dlatego też proszę Pana Starostę o wezwanie podwładnych mu organów weterynaryjnych do wytężenia wszystkich rozporządzalnych sił celem zaostrzenia akcji tłumienia chorób zaraźliwych.

Ponieważ atoli podnoszą się zarzuty, że na usprawnienie akcji tłumienia takich chorób jak nosacizna, pomór i zaraza świń e. t. c. działają hamująco niektóre przepisy zawarte w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz 673) i wydanem do niego rozporządzeniu wykonawczem Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) proszę Pana Starostę aby w nieprzekraczalnym terminie najdalej do dnia 6 października 1930 r. zechciał przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu umotywowany wniosek, czy i o ileby należało zmienić wspomniane wyżej rozporządzenie.

Nadto z uwagi na potrzebę rozciągnięcia baczniejszej niż dotychczas kontroli nad akcją zwalczania chorób zaraźliwych zwierząt, Ministerstwo Rolnictwa zarządza, ażeby tamt. pow. lekarz weterynaryjny względnie upoważnieni lekarze weterynaryjni do tępienia wspomnianych chorób, począwszy od dnia 15 października 1930 r. o każdym pierwszym w miejscowości tamt. powiatu wypadku urzędowego stwierdzenia chorób zaraźliwych zwierząt podlegających obowiązkowi zgłoszenia donosili bezzwłocznie bezpośrednio Ministerstwu Rolnictwa przesłanemi sprawozdaniami kartkowemi.

Również należy tą samą drogą powiadomić Ministerstwo Rolnictwa o wygaśnięciu zarazy.

Sprawozdanie kartkowe o pryszczycy, pomorze i zarazie świń, różycy świń i wściekliźnie przedkładane być winny na blankietach kolorowych z wydrukowaną nazwą odnośnej choroby. Do sprawozdań o innych chorobach zaraźliwych podlegających obowiązkowi zgłoszenia służyć mają blankiety białe, na których należy uwidocznić nazwę zarazy. Sprawozdanie o nosaciznie należy wysyłać nadal na dotychczasowych kartkach.

Dla uzyskania poglądu na stan chorób zaraźliwych zwierząt w okresie poprzedzającym bezpośrednio wprowadzenie w życie przepisu o sprawozdaniach kartkowych ma powiatowy lekarz weterynaryjny sporządzić jednorazowo sprawozdanie kartkowe o chorobach zaraźliwych zwierząt, panujących w tamtejszym powiecie w ostatnich dniach września 1930 r. i przesłać Ministerstwu Rolnictwa najpóźniej do dnia 15 października 1930 r.

Sprawozdanie kartkowe Urząd Wojewódzki niezwłocznie nadeśle.

Wojewoda: w/z. *Dr. Kroebl*

388.

OKÓLNIK
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 162
z dnia 28 września 1930 r.

(Wojsk. 2385/3) w sprawie poświadczeń dla szeregowych rezerwy nie podlegających ćwiczeniom w rezerwie.

Panom Starostom Powiatowym
Województwa Kieleckiego

Niżej zamieszczony okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 172 z dnia 20 września 1930 r. wraz z załącznikiem podaje się do wiadomości.

Za Wojewodę: *Mr. T. Dunin-Brzeziński*

Ministerstwo Spraw Wojskowych — *Warszawa dn. 9/IX. 1930 r*
Biuro Uzupełnień
L. dz. 5689/Ew.

Poświadczenia dla szeregowych rezerwy nie podlegających ćwiczeniom w rezerwie.

Pan II wiceminister zarządził:

Szeregowym rezerwy, którzy w danym roku kalendarzowym nie podlegają ćwiczeniom w rezerwie, a którym władze administracyjne odmawiają wydania paszportów zagrancicznych lub nie zezwalają na wyjazd zagranicę ze względu na postanowienie § 470 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. wojsk. będą powiatowi komendanci uzupełnień wydawali na ich żądanie lub na wniosek zainteresowanych władz poświadczenia według załączonego niżej wzoru.

Poświadczenia te można wydawać tylko tym szeregowym rezerwy, którzy udowodnią, że poczynili starania o wydanie paszportu zagranicznego lub że paszport taki już otrzymali a jedyną przeszkodą w wyjeździe zagranicę jest postanowienie wyżej w spomnianego § 470 rozp. wyk.

1 zał.

Szef Biura uzupełnień
Zabdyr
Pułkownik

Otrzymują:
D-cy O. K. Nr I-X-do wykonania
Urząd Emigracyjny na
Nr 6189/E. II/30 - do wiadomości
Min. Spraw Wewn. „ „

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — *Warszawa, d. 20.IX. 1930 r.*
Nr Wojsk. 1467/1.

Poświadczenia dla szeregowych rezerwy nie podlegających ćwiczeniom w rezerwie.

OKÓLNIK Nr 172

Przesyła się do wiadomości.

Otrzymują: 1 zał.
P. P. Wojewodowie — wszyscy,
P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy,
P. P. Starostowie — wszyscy.

Gluth Nowowiejski płk. K. K.
Naczelnik Samodz. Wydz. Wojsk.

Nazwa P. K. U. — Załącznik do L. 5689/30.
L. dz. ....

POŚWIADCZENIE

Stwierdzam, że ....
(stopień wojskowy) (nazwisko i imię)
ur. w r. .... syn .... zamieszkały w ....
(imię ojca i matki)
(miejscowość gmina powiat)
wpisany do gł. księgi ew. pod L. ..../............
nie podlega w roku .... ćwiczeniom w rezerwie, wobec czego władze wojskowe nie czynią żadnych przeszkód w wyjeździe jego zagranicę.

Niniejsze poświadczenie jest ważne do końca roku bieżącego.

.... dnia .... r. ....

Pieczęć okrągła. — Podpis powiat. komend. uzup.

389.

OKÓLNIK
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 164
z dnia 2 października 1930 r.

(Ad. 7252/30) o ochronie wód przed zanieczyszczeniem.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym
województwa kieleckiego

Niżej zamieszczony okólnik Min. Robót Publicznych podaje się do wiadomości i przestrzegania.

Za Wojewodę:
Dr. Wł. Kałuski

MINISTERSTWO ROBÓT PUBLICZNYCH
wasza data XIV-406/30.
nasza L. dz.
w sprawie ochrony wód przed zanieczyszczeniem.

OKÓLNIK.

Do
Wszystkich Panów Wojewodów z wyjątkiem Wojewody Śląskiego i do P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Coraz częściej pojawiają się zwłaszcza w ostatnich czasach na łamach prasy codziennej i publikacjach fachowych artykuły o szkodliwem ze względów zdrowotnych oraz ze względu na interesy rybołówstwa, zanieczyszczaniu wód. Zażalenia, tej kwestji dotyczące wnoszone bywają również do Ministerstwa Robót Publicznych.

Ministerstwo musi podkreślić, że podnoszone zarzuty mają najczęściej swe źródło w nienależytem przestrzeganiu przez władze wodne postanowień ustawy wodnej z 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574 z roku 1928) odnoszących się do ochrony wód przed zanieczyszczeniem i w niewykorzystaniu przez te władze uprawnień, jakie im w tym kierunku daje ustawa.

O zanieczyszczaniu wód traktują w ustawie wodnej art.: 18/2, 19/2, p. 2, 21/1, 22/1, (3), (4), 25, 26, 252, (4) p. a.

Powyższe przepisy są naogół jasne i ich stosowanie w praktyce nie powinno nastręczać trudności. Dla przedstawienia jednak całokształtu kwestji i omówienia niektórych z powyższych artykułów, mogących przecież może budzić pewne wątpliwości, Ministerstwo uważa za stosowne udzielić następujących wyjaśnień:

Do art. 22. Artykuł ten, traktujący o zakazie wstrzymywania, zanieczyszczania i marnowania wody, ma na celu wskazanie, jakie użytkowanie wody jest zabronione, by nie dopuścić do utrudniania swobodnego odpływu wód oraz do szkodliwego ich zanieczyszczania. Jeżeli wskutek wykonania czynności zabronionych ustępem 1-ym tego artykułu, interes publiczny zostanie zagrożony, władza wodna winna postarać się przedewszystkiem o usunięciu tego stanu i w tym celu przedsięwziąć takie środki zaradcze, jakie w danym wypadku dla ochrony bezpieczeństwa i interesu publicznego okażą się wskazane. Nadto winna władza sprawcę szkodliwego działania wyśledzić, zobowiązać go do usunięcia szkodliwego stanu i pociągnąć do odpowiedzialności karnej względnie sprawę przekazać sądowi właściwemu.

Do art. 25 i 252 (4) pkt. a). Artykuł 25, zajmuje się kwestją wpuszczania cieczy do wód płynących. Artykuł ten w ustępie 1 i 2 zawiera między innemi przepisy o obowiązku zawiadamiania władzy wodnej o zamierzonej w przyszłości odprowadzeniu ponad miarę powszechnego użytkowania do wód płynących wody czystej lub zanieczyszczonej, a to celem zapobieżenia ewentualnym w przyszłości mogącym powstać stąd szkodom. Nadto wspomniany artykuł wyraźnie postanawia, że przed otrzymaniem oznajmienia władzy, że z jej strony niema przeszkód do odprowadzenia danej cieczy, jako też przed zastosowaniem wskazanych przez władzę wodną środków zaradczych odprowadzenie tej cieczy jest wzbronione.

Ustęp trzeci zaś tego artykułu zawiera wyjątek od zasady wymienionej w ustępach poprzednich, albowiem postanawia, że obowiązek uprzedniego zawiadomienia władzy nie ma zastosowania w wypadkach, gdy prawo odprowadzania wody uzyskane zostało na podstawie zezwolenia właściwej władzy lub gdy istniało w dniu wejścia w życie ustawy wodnej i zostało z tą ustawą utrzymane w mocy (art. 252).

Zwraca się jednak uwagę, że jeśli dotychczasowe zanieczyszczenie normę zwykłą przekracza, to w myśl przepisu art. 252 ust. 4, pkt. a) nie zostaje ono utrzymane w mocy w całej dotychczasowej rozciągłości, lecz musi być odpowiednio zredukowane, przyczem wyjaśnia się że przez zwykłą normę zanieczyszczenia rozumie się taką normę, przy której dana woda według opinji fachowców jest jeszcze nie szkodliwą dla użytku zwyczajnego. Wobec dyktowanych względami zdrowotnemi coraz surowszych wymogów utrzymywania wód w czystości stanowisko władz wodnych w tych sprawach winno być naogół nader rygorystyczne.

Do art. 26. Według treści tego artykułu za szkody które powstają skutkiem niedozwolonego zanieczyszczenia odpowiada przedsiębiorca zakładu, z którego pochodzi zanieczyszczenie, a wolny jest on od odpowiedzialności wówczas, jeśli dla zapobieżenia zanieczyszczeniu zastosował należyte środki ostrożności.

Nadto tym artykułem nałożono na przedsiębiorców solidarną odpowiedzialność za szkody o ile zanieczyszczenie pochodzi z kilku zakładów. Wobec solidarnej odpowiedzialności przedsiębiorców za szkody wyrządzone zanieczyszczaniem, pochodzącem z ich zakładów, poszkodowany zwolniony jest od dowodu wykazywania jaką szkodę wyrządza mu każde ze szkodzących z osobna przedsiębiorstw.

Zaznacza się przytem, że dla utrzymywania wód w czystości oraz odprowadzania wód zużytych i zanieczyszczonych (kanalizacji) mogą powstawać spółki wodne dobrowolne (art. 133, pkt. 4) oraz mogą być tworzone spółki większościowe i przymusowe (art. 167 ust. 1 pkt. 3 i art. 173 ust. 1, punkt 4 i ustęp 4) tudzież że sprawdzanie, czy wody płynące i ich brzegi są należycie utrzymywane i czy nie zachodzi niedopuszczalne zanieczyszczanie wody, wchodzi również w zakres działania komisyj rewizyjnych (art. 232 ust. wodn.).

O ile chodzi o sankcję karną za przekroczenia poprzednio przytoczonych przepisów ustawy wodnej, zauważa się, że zawierają ją artykuły 242 do 247 i 249 tej ustawy. W myśl art. 242 do 246 karanie przekroczeń z art. 18 (2) i 25 należy do sądów powszechnych, karanie zaś przekroczeń z art. 19 ust. 2 pkt. 2 i 22 o ile te przekroczenia nie podpadają pod pod powszechną ustawę karną, należy do właściwej terytorjalnie powiatowej władzy administracji ogólnej. Dopuszczający się przekroczeń wspomnianych artykułów ustawy wodnej musi nadto, niezależnie od kary i ewentualnego odszkodowania, usunąć na własny koszt samowolnie przedsięwziętą zmianę, albo dokonać zaniedbanych robót, jeśli zagrożony albo dotknięty szkodą tego żąda lub dobro publiczne tego wymaga (art. 249 ust. 1 u. w.).

Z treści powyżej cytowanych przepisów ustawy wodnej wynika więc, że ustawa ta daje władzy wodnej daleko idące uprawnienia dla ochrony wód przed zanieczyszczaniem a tem samem możność skutecznego zabezpieczenia w tym względzie interesu publicznego.

Niezależnie od ustawy wodnej rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. Nr 32, poz. 311 z r. 1928) zawiera szereg postanowień, które pośrednio mogą wpłynąć dodatnio na ochronę wód przed zanieczyszczeniem. W szczególności ważne są postanowienia art. 1, nakładające między innemi na gminy w miejscowościach liczących powyżej 25.000 mieszkańców obowiązek zakładania urządzeń kanalizacyjnych do odprowadzania nieczystości i wód opadowych z całego terenu gminy oraz obowiązek prowadzenia oczyszczania ścieków w ten sposób, aby w razie wpuszczania ich do wód powierzchniowych lub gruntowych, nie wpłynęły na skład tych wód pod względem fizycznym, chemicznym i biologicznym w sposób szkodliwy lub mogący być szkodliwym dla zdrowia — zaś w miejscowościach liczących poniżej 25.000 mieszkańców, obowiązek przechowywania i usuwania nieczystości, oraz usuwania wód opadowych, któreby zapewniały utrzymywanie czystości gleby, wód i powietrza w gminie, pozatem art. 9 o zaprowadzaniu w razie potrzeby odpowiednich urządzeń dla oczyszczania i odprowadzania ścieków fabrycznych.

Jakkolwiek ze względu na ciężkie ekonomiczne położenie gmin, nie nastąpiło dotąd przewidziane w art. 4 wspomnianego rozporządzenia wyznaczenie terminu do przedłożenia projektów urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków, niemniej władze nadzorcze wymienione w art. 11 rozporządzenia winny już obecnie wpływać na gminy do stopniowego wykonywania przewidzianych w art. 1, a wyżej wymienionych obowiązków.

Na powyższe zechcą Panowie Wojewodowie (Komisarz Rządu) zwrócić uwagę podwładnym organom i wezwać te organy do ścisłego przestrzegania przytoczonych wyżej przepisów.

Minister:
Matakiewicz

Warszawa, dn. 24 września 1930 r.

390.

OKÓLNIK
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 165
z dnia 2 października 1930 r.

(Ad. 7237/30) w sprawie ustalenia nazwisk osób pochodzących z małżeństw rytualnych.

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym województwa kieleckiego

poniższy okólnik Min. Spr. Wewn. Nr 113 z dnia 21 maja 1929 roku podaję do wiadomości i stosowania — przyczem nadmieniam,

że kwestja, czy dziecku uznanemu przez ojca służy prawo do noszenia nazwiska ojca nie jest wyraźnie uregulowane przez ustawodawcę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po zasiągnięciu opinji Ministerstwa Sprawiedliwości okólnikiem drugostronnym wyjaśnił, że dziecku nieślubnemu uznanemu przez ojca w trybie art. 298—303 K. C. służy prawo do noszenia nazwiska ojca, a zatem i prawo wpisu do ksiąg ludności stałej przy ojcu.

Okólnik ten anuluje tut. reskrypt z dnia 13 stycznia 1928 r. L. Ad. 10045 i przywraca moc obowiązującą reskryptowi z dnia 7 grudnia 1926 r. L. Ad. 17126. O powyższem należy powiadomić urzędników stanu cywilnego i urzędy podległe.

Za Wojewodę: *Dr. W. Kałuski*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 21.V. 1929 r.*
Nr AC. 7692/1.
Odpis.

W sprawie ustalenia nazwisk osób pochodzących z małżeństw rytualnych.

Do
Pana Wojewody
w Tarnopolu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła nadesłane z Ministerstwa Spr. Zagr. trzy paszporty zagraniczne, wydane w podległych P. Wojewodzie Starostwach, osobom wyznania mojżeszowego, w których to paszportach wypisano niewłaściwie podwójne nazwiska nieślubnej matki i naturalnego ojca, łącząc oba te nazwiska słowem „false“,

Celem ustalenia brzmienia nazwisk na paszportach i innych dokumentach publicznych, osób wyznania mojżeszowego — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca stosowanie następujących zasad:

Dla ustalenia jakie nazwisko przysługuje danej osobie decyduje metryka urodzenia, względnie u kobiet zamężnych metryka ślubu.

Dzieci z małżeństw żydowskich rytualnych są uważane za dzieci nieślubne i przysługuje im jedynie nazwisko matki. Nazwiska ojca w żadnych dokumentach wymieniać wówczas nie należy.

Przyznanie się ojca do ojcostwa nie daje jeszcze dziecku prawa do używania nazwiska ojca. Musi nastąpić legitymacja per subsequens matrimonium.

Jeśli legitymacja taka nastąpiła, to fakt ten musi być uwidoczniony w metryce urodzenia dziecka. Dziecko nieślubne uznane przez ojca w trybie art. 298-303 Kod. Cyw. Król. Polsk. winno nosić nazwisko ojca.

Wobec tego jest niedopuszczalne wymienianie w dokumentach publicznych osób, pochodzących z małżeństw rytualnych, obok nazwiska matki również i nazwiska ojca z dopiskiem „false“, lub po nazwisku ojca, nazwiska matki ze słowami „recte“.

Co do pisowni nazwisk, to należy ściśle przestrzegać pisowni ustalonej w akcie urodzenia, bez wszelkich nieuzasadnionych spolszczań tych nazwisk.

Zmiana nazwiska może nastąpić tylko w drodze prawnej t. j. przez przysposobienie, uprawnienie, lub w drodze ustawy o zmianie nazwiska.

Zechce przeto P. Wojewoda wydać w tym kierunku podległym władzom właściwe zarządzenia.

1 zał. *Weissbrod*
Dyrektor Departamentu

Nr AC. 7692/1. *Warszawa, dn. 21 maja 1929 r.*

OKÓLNIK 113.

Wszystkim P. P. Wojewodom i
P. Komisarzowi Rządu m. st Warszawy.

Przesyła się powyższe do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń.

Weissbrod
Dyrektor Departamentu

391.

OKÓLNIK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 168

z dnia 13 października 1930 r.

(B P. 2646/2/30) w sprawie dręczenia tresowanych zwierząt.

Panom Starostom Powiatowym
województwa kieleckiego

Niżej zamieszczony okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 174 podaje się do wiadomości, zastosowania się i wydania podwładnym organom odpowiednich zarządzeń.

Za Wojewodę: *Boczar*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 29.9. 1930 r*
Nr AP. 2001/1.
Dręczenie tresowanych zwierząt.

OKÓLNIK Nr 174.

Do
P. P. Wojewodów (wszyskich) i
P. Komisarza Rządu m.st. Warszawy.

Idea ochrony zwierząt, której celem jest nietylko pomoc bezbronnym stworzeniom, lecz także pielęgnowanie lepszych instyktów natury ludzkiej wśród społeczeństwa oraz łagodzenia obyczajów, znajduje coraz większe rozpowszechnienie i zrozumienie wśród najszerszych warstw ludności kraju.

Pocieszającym objawem jest, że nietylko towarzystwa, mające na celu opiekę nad zwierzętami, ale i młodzież szkolna, zwracają się do władz z interwecjami, wskazując na nieludzkie obchodzenie się poszczególnych właścicieli ze swemi zwierzętami, a w szczególności wędrownych właścicieli dzikich zwierząt jak: cyganów z tresowanemi niedźwiedziami, właścicieli menażeryj, włóczęgów z katarynkami i drobnemi tresowanemi zwierzątkami i t. p.

Zdarza się często, że różne drobne zwierzyńce, menażerje i t. p. eksploatowane są przez ludzi nie znających nawet prymitywnych zasad ochodzenia się ze zwierzętami, skutkiem czego zwierzętom tym niepotrzebnie zadawane są cierpienia, które ze stanowiska przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 332) uważać należy za wzbronione znęcanie się.

Za wzbronione znęcanie się uważać należy w szczególności nietylko nieodpowiednie pomieszczenie zwierząt podczas transportu oraz w miejscu pokazu zwierzęcia, ale również srogie obchodzenie się ze zwierzętami w celu wymuszenia produkcji.

Za bezwarunkowo wzbronione należy również uważać produkowanie wobec publiczności karmienia niektórych dzikich zwierząt żywemi zwierzętami.

Ponieważ wspomniane wypadki powtarzają się często i przyczyniają się swym widokiem do zwyradniania ludzkich instyktów u widzów, jest niezbędnem zwrócenie baczniejszej uwagi na te objawy przy jaknajdalej idącem wykorzystaniu miejscowych stowarzyszeń mających na celu ochrone zwierząt.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi zatem P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o zwrócenie uwagi na wszelkie cyrki, menażerje, budy jarmaczne, bandy cyganów, i wogóle wszelkie osoby produkujące zwierzęta tresowane oraz wszelkie zwierzęta więzione i w razie ujawnienia faktów nieludzkiego obchodzenia się ze zwierzętami, o występowanie przeciwko winowajcom na drogę prawa, na zasadzie przepisów wymienionego rozporządzenia o ochronie zwierząt.

W szczególności niezależnie od sankcyj karnych, które stosowane będą do winnych w drodze właściwego postępowania, władze powiatowe administracji ogólnej w najszerszym zakresie powinny czynić użytek z uprawnień przysługującym im w myśl art. 9 rozporządzenia o ochronie zwierząt i powierzać leczenie wspomnianych w tym art. zwierząt m. in. także zakładom leczenia zwierząt. Za zakłady najlepiej nadajęce się do powierzenia dzikich zwierząt celem leczenia należy uważać zwierzyńce (ogrody zoologiczne) w kraju, które pozostają pod naukowem kierownictwem (np. w Warszawie).

Z uwagi jednak na to, że na wspomianych ogrodach zoologicznych nie spoczywa obowiązek przyjmowania każdego chorego dzikiego zwierzęcia do leczenia, winny wspomniane władze zapewnić sobie zgóry możliwość przesyłania do nich takich zwierząt.

Weisbrot
Dyrektor Depertamentu

392.

OKÓLNIK
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 169

z dnia 6 października 1930 r.

(IV-866) o opłatach stemplowych od podań w sprawach wodnych.

Do
Wszystkich Panów Starostów
województwa kieleckiego

Urząd Wojewódzki udziela w załączeniu (poniżej) do wiadomości, ogłoszoną w Nr 17 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu z 1930 r. pod Nr 281, wykładnię w sprawie opłat uiszczanych przez spółki wodne, celem zastosowania się do wyrażonych w niej zaopatrywań

Analogicznie należy stosować je również przy spółkach wodnych, zawieranych dla celu wymienionego w art. 174 ustawy wodnej.

Za Wojewodę: *Krug*

Odpis z odpisu

281. (Art. 120, 144, 146 i 160). Spółki wodne — zarówno utworzone po wejściu w życie ustawy wodnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 62, poz. 574) t. j. po dniu 26 listopada 1922 r. jakoteż te, które istniały już w dniu jej wejścia w życie (art. 183 tej ustawy) — są zwolnione, jako związki przymusowe, od opłat stemplowych od obligacji i innego rodzaju obligów w zakresie podanym w punktach 1 i 2 artykułu 120 u. o. s. od opłat od podań przez nie wnoszonych (art. 144 p. 2 u.o.s.) tudzież od opłat od świadectw im wydawanych — od tych ostatnich w zakresie podanym w punkcie 3 i ustępie ostatnim art. 160 u.o.s. ale tylko w takim razie, jeżeli celem ich, podanym w statucie (art. 142 p. 2. ustawy wodnej), są czynności, wymienione w art. 167 lub 173 ustawy wodnej, bez względu na to, czy cel spółki wodnej ogranicza się do czynności wymienionych w art. 167 i 173 ustawy wodnej, lub czy obejmują nadto czynności innego rodzaju.

Spółki, które w myśl powyższego są zwolnione od opłat od podań, korzystają z tego uwolnienia również w zakresie podań o wpis do księgi wodnej (art. 146 p. 3 I) L.D. 4826/6/30.

393.

OKÓLNIK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 170

z dnia 14 października 1930 r.

(BP. 2539/15) o właściwości władz w sprawach osiedlenia cudzoziemców.

Panom Starostom Powiatowym województwa kieleckiego

Poniższy okólnik Min. Spr. Wewnętrznych Nr 178 z dn. 2 października 1930 r. podaje się do wiadomości i zastosowania się przy załatwianiu omawianych spraw.

Za Wojewodę: *Boczar*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 2.10 1930 r.*
Nr AC. 9343/1
Właściwość władz w sprawach osiedlenia cudzoziemców.

OKÓLNIK Nr 178.

Do wszystkich P. P. Wojewodów i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Załatwianie podań cudzoziemców o zezwolenie na osiedlenie należy do właściwości bądź wojewódzkich władz administracji ogólnej, bądź też Ministerstwa Spraw Wewnętrnych.

Wojewódzka władza administracji ogólnej jest właściwą w dwuch wypadkach:

1. jeżeli podanie o kartę osiedlenia wnosi cudzoziemiec, który w chwili wnoszenia podania znajduje się poza granicami Rzeczypospolitej i zamierza dopiero przyjechać w celu osiedlenia się na jej obszarze (por. art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) tudzież §§ 20 i 21 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575);

2. jeżeli podanie o kartę osiedlenia wniósł cudzoziemiec który:

a) w dniu 1 stycznia 1927 r. znajdował się już w Rrzeczypospolitej,

b) dopełnił obowiązku rejestracji przed dniem 1 lipca 1929 r. i

c) dotrzymał przy wnoszeniu podania trzymiesięcznego terminu od daty wystawienia (nie otrzymania) karty pobytu czasowego. (Por. art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465), tudzież § 49 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575) w zestawieniu z §§ 39 ust. 2, 42 ust. 1 (załącznik Nr 15) i 43 ust. 1 dawniej obowiązującego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 5, poz. 49).

We wszystkich innych wypadkach do rozpatrywania podań o karty osiedlenia powołane jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Por. art. 6 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465)

w zestawieniu z §§ 23 i 49 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575).

Ustalenie właściwości wojewódzkiej władzy admin. ogólnej, w wypadku omówionym wyżej w punkcie 1, nie nasuwa żadnych trudności, wystarcza bowiem stwierdzenie, że podanie zostało napisane zagranicą i złożone we właściwym konsulacie polskim.

Trudniejsze jest ustalenie właściwości w wypadku drugim (punkt 2).

Celem uniknięcia omyłek i zbędnej korespondencji z Ministerstwem, należy przy dochodzeniach, dotyczących cudzoziemca, który, prosząc o kartę osiedlenia, znajduje się w Rzeczypospolitej, ustalić w sposób niewątpliwy, czy petent był już w Rzeczypospolitej w dn. 1 stycznia 1927 r.; dzień, w którym dopełnił obowiązku rejestracji; dzień, w którym została mu wystawiona karta pobytu czasowego oraz dzień, w którym wniósł podanie o kartę osiedlenia. Rozumie się samo przez się, że dołączenie tego podania do akt sprawy jest konieczne.

Jeżeli z zestawienia tych dat okaże się, że cudzoziemiec czyni zadość wszystkim trzem warunkom, wyliczonym wyżej pod literami a), b) i c), to do rozpatrzenia sprawy powołani są właściwi P. P. Wojewodowie wzgl. P Komisarz Rzędu m. st. Warszawy. W razie braku choćby jednego z tych warunków właściwe jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Z pośród około 2.000 akt osiedleńczych nadesłanych dotychczas Ministerstwu przez kilku P. P. Wojewodów, jedne z nich nie powinny były być wogóle nadsyłane, ponieważ rozpatrzenie ich należy bezsprzecznie do właściwości P. P. Wojewodów, inne natomiast nie pozwalają — bez uzupełniających wyjaśnień — zorjentować się, która władza jest właściwą do ich załatwienia.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będzie zwracało z powołaniem się na niniejszy okólnik nadesłane akta, bądź celem załatwiania ich przez P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) we własnym zakresie działania, jeżeli można już obecnie stwierdzić, że dana sprawa należy do kompetencji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, bądź też — celem ustalenia właściwości władzy, w myśl wskazówek wyżej udzielonych.

Nasuwa się przypuszczenie, że pomieszanie właściwości władz, powołanych do rozpatrzenia spraw osiedleńczych, zostało prawdopodobnie wywołane niewłaściwem ujęciem § 49 ust. 2 obowiązującego rozporządzenia o ruchu cudzoziemców.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca przeto uwagę, że ustęp 2 § 49, powołując się na § 43 dawniej obowiązującego rozporządzenia, dotyczy faktycznie ustępu 1-go ostatnio wymienionego §-fu. Wynika to z tego, że skoro ustęp 1 § 49, cytując § 43, dodał, że chodzi o ustęp 2, należy stąd wnioskować, że ustęp 2 tegoż § 49, cytując ten sam § 43, poprzedniego rozporządzenia, miał na myśli nie cały paragraf, a jego 1-szy ustęp.

W celu uniknięcia pomyłek przy stosowaniu praktycznem wspomnianego § 49 należałoby w tekście ustępu 2-go tego paragrafu dodać w wierszu 3-cim po „§ 43" słowa: „ust. 1".

Weissbrod
Dyrektor Departamentu

394.

Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 31 października 1930 r.
(L. Pr. 4012-65-II-OB) w sprawie djet i kosztów podróży członków komisyj wyborczych.

Wszystkim P P. Starostom Powiatowym, Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentom miast wydzielonych na obszarze województwa kieleckiego, oraz PP. Przewodniczącym Okręgowych Komisyj Wyborczych: Nr 17 — w Częstochowie, Nr 19 — w Radomiu, Nr 20 — w Kielcach, Nr 21 — w Będzinie, Nr 22 — w Sandomierzu i Nr 23 — w Wierzbiku

Niżej zamieszczony okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 19 z dnia 7 lutego 1928 r. L. OB. 19/2/28 podaje się do wiadomości na podstawie pisma Min. Spraw Wewn. z dnia 21 października 1930 r. L. OB. 4248/2. Treść niniejszego należy podać do wiadomości przewodniczącym obwodowych komisyj wyborczych, komisarzy wyborczych, oraz podległych jednostek samorządowych.

Za Wojewodę:
J. Borowiecki

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH *Warszawa, 7.2 1928 r.*
Nr OB. 19/2/28.

Przedmiot:
Diety i koszty podróży członków komisyj wyborczych.

OKÓLNIK Nr 19.

Do
Wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Pana Prezydenta m. st. Warszawy.

W wykonaniu art. art. 28 i 118 ordynacji wyborczej do Sejmu, zawartej w ustawie z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 590) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuję:

1. Członkowie Okręgowych komisyj wyborczych, przewodniczący oraz członkowie obwodowych komisyj wyborczych, o ile wskutek udziału w pracach wyborczych ponieśliby dotkliwy uszczerbek w swym zarobku dziennym, otrzymują na odpowiednio uzasadnione żądanie pełne diety dzienne za dnie rzeczywistej pracy, o ile zaś mieszkają poza miejscem swego urzędowania — również zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla funkcjonarjuszów państwowych przy podróżach służbowych.

Wymienione wyżej osoby; z wyjątkiem osób, wyszczególnionych w p. 2 niniejszego okólnika, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży w następującej wysokości:

a) członkowie okręgowych komisyj wyborczych według VII (siódmego) stopnia służbowego,

b) przewodniczący i członkowie obwodowych komisyj wyborczych według VIII (ósmego) stopnia służbowego.

Zastępcom przysługują diety i zwrot kosztów podróży według powyższych norm, gdy wchodzą w skład komisyj w razie nieobecności członków lub przewodniczących, których zastępują.

2. Funkcjonarjusze państwowi, sędziowie, prokuratorzy i wojskowi, pełniący funkcje przewodniczących i członków komisyj wyborczych, w razie wyjazdów związanych z pełnieniem tych funkcyj, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży według zasad ustalonych w obowiązujących przepisach o należnościach za podróże służbowe; osoby te otrzymywać zatem będą diety w wysokości zależnej od stopnia służbowego, względnie grupy (dla sędziów i prokuratorów) danego funkcjonarjusza — przewodniczącego lub członka komisji.

3. Osoby, pełniące funkcje komisarzy wyborczych, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży na analogicznych warunkach (p. p. 1 i 2) jak członkowie komisyj wyborczych, przytem komisarze wyborczy, będący funkcjonarjuszami państwowymi, sędziami, prokuratorami i wojskowymi otrzymują te należności w wysokości według posiadanego stopnia służbowego względnie grupy, pozostali zaś według VI stopnia służbowego.

4. Każdy rachunek diet i kosztów podróży ma zawierać stwierdzenie, że w danym wypadku zachodzą warunki, przewidziane w p. 1 wzgl. 2 niniejszego okólnika, konieczność odbycia podróży oraz należyte użycie środków komunikacyjnych. Stwierdzenie to winno być dokonane — o ile chodzi o należności:

a) przewodniczących Okręgowych Komisyj wyborczych i komisarzy wyborczych występujących w charakterze organów G. K. W. (Art. 16 ust. 2 ordyn. wyb. w/g ustawy z dn. 21 września 1922 (Dz. U. 81, poz. 723) - przez Generalnego Komisarza Wyborczego;

b) członków okręgowej komisji wyborczej i przewodniczących obwodowych komisyj wyborczych—przez przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej;

c) członkowie obwodowej komisji wyborczej—przez przewodniczącego obwodowej komisji wyborczej.

5. Diety i koszty podróży przyznaje i wypłaca wymienionym w niniejszym okólniku osobom Wojewoda, na którego terenie komisja wyborcza urzęduje, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu, z wyjątkiem należności, przysługujących na zasadzie p. 1 niniejszego okólnika członkom komisyj obwodowych, wybranym przez rady gminne, które to należności przyznają i wypłacają (art. 100 ordynacji wyborczej) zarządy odnośnych gmin wzgl. magistraty; w wypadku, gdyby zarzad gminy nie uczynił zadość temu obowiązkowi, służy zainteresowanym stronom prawo zwrócenia się do bezpośredniej władzy nadzorczej która wyda odpowiednie zarządzenie na zasadzie przysługujących jej uprawnień nadzorczych.

Należności, wypłacane przez Wojewodę (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) pokrywane będą z kredytu na koszty wyborów do Sejmu i Senatu.

Niniejsze zarządzenie podać należy do wiadomości przewodniczących okręgowych i obwodowych komisyj wyborczych, komisarzy wyborczych oraz organów samorządowych.

Minister:
Sławoj Składkowski

Dział nieurzędowy.

OBWIESZCZENIA PUBLICZNE.

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, Włodzimierz Skalski, obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1. Józefie Jarosie, właścicielu a) działki gruntu Nr 42 obszaru 1 morga 150 pr. z dóbr Wymysłów powiatu pińczowskiego i b) działki gruntu Nr 29 obszaru 2050 sążni z kol. Gołuchów Piwniczysko pow. stopnickiego;

2. Walerji Kułaga, właścicielce niepodzielnej połowy 1901 łokci placu z nieruchomości Kielce, Nr hip. 155;

3. Janie Czyżu właścicielu 2 mórg gruntu stanowiącego działki, oznaczone Nr Nr 8 i 9 z dóbr Dąbrowica, pow. włoszczowski;

i 4) Stanisławie Podgórskim, właścicielu działki obszaru 7 mórg 240 pr. z dóbr Juljanów, pow. kieckiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na **dzień 1 czerwca 1931 r.** Wzywa się osoby interesowane aby w oznaczonym terminie stawiły się do kancelarji tegoż notarjusza pod zagrożeniem prekluzji z art. 154 i 160 ust. hip. (2--3--1)

Notarjusz: *Skalski*

Wydział hipoteczny powiatu kieleckiego, obwieszcza że toczy się postępowanie spadkowe po śmierci:

1. Jana i Marcjanny Kwiatków, właściciel nieruchomości we wsi Lechowie, gm. bielińskiej pow. kieleckiego, oznaczonej hip. Nr 1;

2. Władysława i Feliksy Purskich, właścicieli części nieruchomości w m. Chęcinach, pow. kieleckiego hip. Nr 72 i

3. Chaima-Izraela Tenenbauma, wierzyciela 400.000 mk. polsk. długu z proc i 40.000 mk. polsk. ewikcji, zabezpieczonych pod Nr 6 dz. IV wyk. hip. nieruchomości we wsi Białogonie, gm. niewachlowskiej, pow. kieleckiego, ozn. hip. Nr 3.

Termin regulacji tych spadków oznaczony został na **dzień 6 czerwca 1931 r.** w kancelarji wydziału hip. przy sądzie powiatowymw m. Kielcach.

W oznaczonym terminie i miejscu osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji. (2—3—1)

Wydział hipoteczny pow. jędrzejowskiego, obwieszcza, że na **dzień 10 marca 1931 r.** wyznaczony został termin pierwiastkowej regulacyj hipotek dla:

1. należącej do Wiktorji Majcher osady włościańskiej we wsi Wrocieryż-Posiołek, gm. Nawarzyce, Nr tab. nad. 20, o obszarze 2 mrg. 292 pr. z budynkami;

2. należącej do Janiny Sucharkiewiczowej, nieruchoności w mieście powiatowem Jędrzejowie przy ul. Prostej pod Nr polic. 12 a, składającej się z działki placu o obszarze około 320 m², pochodzącego z osady Nr tab. nad. 212, i pobudowanego na tym placu domu murowanego;

3. należącej do Szai i Gołdy małż. Kapelmajster tudzież Alte vel Altera i Sury małż. Poskwitowskich nieruchomości w powiatowem mieście Jędrzejowie, przy zbiegu ulic Kieleckiej i 3-go Maja, oznaczonej Nr Nr polic. — poprzednie 56 i 57, obecnie Nr 4, o ogólnym obszarze 1336 m.², z budynkami i

4. należącej do Moszka Gotlieba, nieruchomości w pow. mieście Jędrzejowie przy ul. 11 listopada pod Nr polic. 40, pochodzącej z osady Nr tab. nad. 63 i mającej obszaru 2482 m².

W powyższym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji wydziału w Jędrzejowie pod skutkami prekluzji.

Wydział hipoteczny powiatu olkuskiego obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Małce Warszawskiej, właścicielce nieruchomości w osadzie i gminie Sławków pod hip. Nr 82;

2) Teodorze Kopcińskim, współwłaścicielu nieruchomości we wsi Ojców pod hip. Nr 1;

3) Janie Celejewskim, współwłaścicielu nieruchomości w osadzie i gminie Sławków pod hip. Nr 167.

Termin zamknięcia tych postępowań wyznaczony został w kancelarji tegoż wydziału hipotecznego w Olkuszu na **dzień 28 maja 1931 r.**, w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się dla zgłoszenia swych praw z odpowiedniemi dokumentami, pod skutkami prekluzji. (2—3—1)

Wydział hipoteczny powiatu olkuskiego obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Franciszku Kowalu, właścicielu nieruchomości we wsi Sławniów pod hip. Nr 6;

2) Antonim Musiałku, wierzycielu: a) 1300 rb. z procentami i kaucją zabezpieczonych na nieruchomości we wsi Ojców, oznaczonej hip. Nr 1 i b) 800 rubli z procentami i kosztami, oraz 570 rubli 17 kopiejek z procentami i kosztami zabezpieczonych na nieruchomości we wsi Prądnik Ojcowski, oznaczonej hip. Nr 1;

3) Icku-Pałtylu 2-ga imion i Małce małż. Hagiermanach, właścicielach większej części nieruchomości w m. Olkuszu, oznaczonej hip. Nr 92 wykazanej w dziale pierwszym pod punktem 1.

Termin zamknięcia tych postępowań wyznaczony został w kancelarji tegoż wydziału hipotecznego w Olkuszu na **dzień 23 lutego 1931 r.**, w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się, dla zgłoszenia swych praw z odpowiedniemi dokumentami, pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Wydział hipoteczny powiatowy w Pińczowie obwieszcza, że na **dzień 27 lutego 1931 r.** wyznaczony został termin zamknięcia postępowania spadkowego po zmarłym w dniu 10 maja 1927 r. Abramie-Abie Ingber, właścicielu części nieruchomości, położonej w mieście Pińczowie i oznaczonej hipotecznym Nr 15.

W oznaczonym wyżej terminie osoby interesowane winny zgłosić prawa swoje w kancelarji wydziału hipotecznego w Pińczowie, pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Wydział hipoteczny, powiatowy w Pińczowie obwieszcza, że na **dzień 26 lutego 1931 r.** wyznaczony został termin pierwiastkowych regulacyj hipotek dla:

1) sześciu morgów 50 pr. ziemi t. j. połowy osady, zapis. do tabeli wsi Kołków, gminy Góry pod Nr 2/2;

2) osady, zapis. do tabeli wsi Kijany — Prywatne, gminy Filipowice pod Nr 22/16, obszaru 4 h. 8449 metr.²;

3) części nieruch. położ. w m. Pińczowie przy zbiegu ulic Złotej i Buskiej, oznacz. pol. Nr 247 dawniej, a 4 obecnie;

4) osady zapis. do tabeli wsi Dzierążnia — Prywatna, gminy Drożejowice pod Nr 21/20, obsz. 13 morg. 229 pręt. z prawami;

5), 6) osad, zapis. do tab. wsi Dzierążnia posiołek, gminy Drożejowice pod Nr 17, obsz. 2 morgi pod Nr 42, obszaru 2 m. 186 pr.;

7) osady, zapis. do tabeli wsi Skotniki-Majorat, gminy Zagość pod Nr 31/31, obszaru 6 dz. 982 sąż.;

8), 9) 10) a placu położ. w os. Wiślicy, gminy Chotel, przy ul. Złotej, oznaczonego polic. Nr 1, obszaru 1180 metr.² na którym znajdują się bóżnica i dom modlitwy, b) placu położ. też w os. Wiślicy przy ul. Okopowej, obszaru 282 metr.², na którym znajduje się łaźnia i mykwa, oznacz. pol. Nr 26; c) cmentarza żydowskiego w os. Wiślicy położonego, obszaru 10136 metr.² i

11) nieruchomości, położ. w os. Wiślicy, gminy Chotel, oznacz. pol. Nr 22, a pochodzącej z osady, zapis. do tabeli pod Nr 4.

W oznaczonym wyżej terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji hipotecznej w Pińczowie. pod skutkami prekluzji.

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

Magistrat miasta Będzina (Zarząd tymczasowy) podaje do publicznej wiadomości:

STATUT

o miejskim podatku od kopalń węgla w mieście Będzinie.

Na podstawie art. 5 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 747) wprowadza się podatek komunalny od kopalń węgla na rzecz miasta Będzina na rok budżetowy 1930/31.

§ 1. Obowiązane do zapłaty podatku są kopalnie, których urządzenia zewnętrzne, budowlane, pomocnicze i inne przynależności, służące do wydobycia węgla na powierzchnię, znajdują się na terenie miasta Będzina.

§ 2. Wysokość podatku wynosi 0,75 % ceny, względnie wartości sprzedażnej węgla, za wyłączeniem wartości podatku państwowego.

§ 3. Opodatkowaniu podlega wszystek węgiel wydobyty z kopalń położonych na terenie m. Będzina, niezależnie od tego, czy węgiel ten został zużyty na potrzeby kopalń, czy też sprzedany nabywcom.

§ 4. Obowiązek podatkowy przedsiębiorstw kopalń węgla powstaje w chwili wysyłania, wydawania, zużycia lub sprzedawania węgla.

§ 5. Celem obliczenia należnej miastu sumy podatkowej, Zarządy Kopalń obowiązane są sporządzać miesięcznie wykazy z ilości wydobytego węgla na formularzach, które wydawane będą przez Magistrat m. Będzina bezpłatnie. Wykazy powyższe Zarządy Kopalń obowiązane są przesyłać Magistratowi m. Będzina, łącznie z należną kwotą podatkową, w terminie do dnia 15-go za miesiąc poprzedzający. Magistratowi przysługuje prawo żądania zaliczki na poczet przypadającego podatku pierwszego każdego miesiąca, w wysokości połowy sum ostatniego okresu miesięcznego. Do Zarządów Kopalń nie będą rozsyłane oddzielne wezwania płatnicze.

§ 6. Celem skontrolowania sum podatkowych Magistrat mocen jest, stosownie do art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U.R.P. Nr 94, poz. 747) żądać od Zarządów Kopalń świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytanie, w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi, żądać od stron, lub ich zastępców prawnych, przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów, zwracać się do Zarządów innych związków komunalnych, jako też do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

§ 7. Nieuiszczony w terminie podatek (względnie zaliczka) ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401).

§ 8. Magistrat upoważniony jest do wydawania dalszych zarządzeń, celem wykonania niniejszego statutu, o ile uzna to za potrzebne.

§ 9. Odwołanie w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 94-23, poz. 747), częściowo zmienionym rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

§ 10. Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze wspomnianego podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł., o ile wykroczenie nie jest karalne według art. 62-66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. 94-23, poz. 747),

§ 11. Statut niniejszy obowiązuje, od dnia 1 kwietnia 1930 roku, po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Magistrat w drodze rozplakatowania statutu w mieście, na miejscach wyznaczonych przez Magistrat, oraz w Dzienniku Urzędowym Województwa Kieleckiego. Statut został zatwierdzony przez Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z Min. Skarbu reskryptem z dnia 23 września 1930 r. L. S F. 2877/3.

Magistrat miasta Kielc, podaje do publicznej wiadomości, iż Rada Miejska miasta Kielc na posiedzeniu w dniu 30 listopada 1930 r. stosownie do art. 119 ustawy z dnia 15 listopada 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym uchwaliła przedłużyć pobór na 1931 r. na rzecz miasta Kielc:

a) dodatku do państwowego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw i zajęć podlegających państwowemu podatkowi od obrotu w wysokości 1/4 części tego podatku i

b) nadto od wszystkich przedsiębiorstw i zajęć w wysokości 30 proc. każdocześnie przez Państwo pobieranej ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych z tem, że dodatki te pobierane będą przez Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych łącznie z opłatami państwowemi.

Prezydent: *Cichowski*
St. Referent: *T. Poborowski*

TOWARZYSTWO AKCYJNE ZAKŁADÓW HUTNICZYCH

„HUTA BANKOWA"

Kapitał zakładowy: 50.000.000 franków.
Siedziba główna: 91, ulica Saint Lazare, Paryż.
Rejestr handlowy: Paryż, Nr. 136.766.

Niniejszem zwołuje się PP. Akcjonarjuszów **Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa"** na

ZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE

odbyć się mające w **sobotę, dnia 20 Grudnia 1930 r., o godzinie 10 minut 30 rano,** w jednej z sal **Hotelu Komitetu Hut Francji, przy ul. de Madrid Nr. 7 w Paryżu.**

Przedmiotem obrad tego zebrania będzie zatwierdzenie zamknięcia rachunków na 30 Czerwca 1930 r., ponowny wybór Administratorów i wogóle wszystkie inne sprawy, w zakres jego uprawnień wchodzące.

W myśl art. 30 Statutu, aby uczestniczyć na Zebraniu osobiście lub przez swojego przedstawiciela, **Akcjonarjusze, posiadający przynajmniej dziesięć akcyj,** oraz Akcjonarjusze, posiadający mniej niż dziesięć akcyj, którzy pragnęliby skorzystać z możności grupowania przewidzianego ustawą, winni złożyć swoje akcje **na okaziciela**, na 16 dni przed terminem Zebrania do kas:

Banque de l'Union Parisienne, 7, ulica Chauchat w Paryżu;

Crèdit Lyonnais, 19, Boulevard des Italiens w Paryżu, oraz do kas wszystkich Ajentur i Oddziałów tej instytucji kredytowej we Francji.

Co się tyczy akcyj imiennych, to złożenie ich zostało dokonane już przez sam fakt wpisania ich do rejestru Towarzystwa.

Karty na prawo uczestniczenia w Zebraniu zostaną doręczone PP. Akcjonarjuszom na ich żądanie, po wypełnieniu odnośnych formalności, niezbędnych dla wzięcia udziału w Walnem Zebraniu.

RADA ZARZĄDZAJĄCA.

LICYTACJE I PRZETARGI.

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Dużej Nr 16, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 6 lutego 1931 roku** o godz 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Jana Dzieży, na pokrycie 2241 zł. 62 gr. długu, należnego Marjannie Dzieża, z mocy tytułu wykonawczego Sądu Pokoju w Kazimierzy Wielkiej z dn. 13 maja 1929 r. Nr 450/27.

Nieruchomość ta, położona we wsi Piekary, gm. Kościelec, pow. Pińczowskiego, stanowi osadę włościańską, zapisaną w tab. likwid. pod Nr 11, przestrzeni 3 morgi 215 pr. ziemi ornej 1½ morgi łąki, oraz 1 morgę 70 prętów przydzielone z pastwiska ogólnego, składa się z 8 działków.

Na nieruchomości tej, znajdują się budynki dom drewniany, stodoła i szopa drewniana, oraz studnia.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość nie ma urządzonej hipoteki, w zastawie ani dzierżawie nie znajduje się.

Licytacja rozpocznie się od ceny 15000 zł., biorący udział w licytacji obowiązany złożyć komornikowi, odbywającemu takową vadium w kwocie 1500 zł.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane, mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.

Komornik: *Czesław Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Dużej Nr 16, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 6 lutego 1931 r.** o godz. 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Piotra i Anny małż. Każdzioł na pokrycie 136 dol. długu z proc. i kosztami, należnego Janowi Mal owi.

Majątek ten, położony we wsi Zagorzyce, gm. Kazimierza-Wielka, pow. pińczowskiego w kolonji „Marcelin", oznaczony Nr 22, pochodzący z dóbr Zarzyce, składa się z 7-miu kawałków gruntu, pomiędzy którymi: jeden stanowi łąkę o przestrzeni około 100 prętów, a drugi stanowi działkę lasu sosnowego, przestrzeni około 1 morga. Na nieruchomości tej znajdują się budynki: dom mieszkalny, drewniany i stodoła.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość ma urządzoną hipotekę, księga której przechowuje się w wydz. hip. Sądu Okręgowego w Kielcach, w zastaw ani dzierżawę nie jest oddana, posiada prawo, do ogólnego zarybionego stawu, obciążona jest dożywociem na rzecz Macieja Każdzioła

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 6000 zł. biorący udział w licytacji, obowiązany złożyć komornikowi, odbywającemu takową vadium w kwocie 600 zł.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane, mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.

Komornik: *Czesław Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Dużej Nr 16, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 6 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Szlamy Granetmana i Lejbusia s. Berka Grinberga na pokrycie 1320 zł. długu z procentami i kosztami, należącego się od wspomnianego wyżej dłużnika, Szlamy Granetmana, egzekwującemu Moszkowi Pasternakowi.

Nieruchomość ta, położona w miejscowości „Winiary-Wiślickie-leśne", gm. Busko, pow. stopnickiego, składa się z działki ziemi, oznaczonej na planie Nr 72, obszaru 3 dziesięciny 765 sąż., pochodzi z folwarku Winiary.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość ma urządzoną hipotekę, księga której przechowuje się w wydz hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, zgodnie z Działem II wykazu hipotecznego nieruchomość ta należy niepodzielnie do dłużnika Szlamy Granetmana w $^{2}/_{3}$ częściach i Lejbusia Grinberga w $^{1}/_{3}$ części, podlega sprzedaży w całości.

Przy opisie nieruchomości, dłużnik oświadczył; że takowa znajduje się w sześcioletniej dzierżawie, lecz dzierżawców nie wymienił.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 12.500 zł. Biorący udział w licytacji, obowiązany złożyć komornikowi, odbywającemu takową, vadium w kwocie 1.250 złotych.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane, mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.

Komornik Sądowy: *Cz. Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Dużej Nr 16, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 6 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż majątku nieruchomego, należącego do Piotra Musiała, na pokrycie 143 dol. amer. długu z procentami i kosztami, należnego Ickowi Gendzlowi na mocy 3 klauzul egzekucyjnych Sędziego Grodzkiego w Kazimierzy W. z dnia 24 września 1929 r. za Nr 653, 654, 655/30.

Majątek ten, położony we wsi i gminie Dobiesławice, pow. pińczowskiego, składa się z działki ziemi, oznaczonej Nr 20, według planu i pomiaru w kolonji „Lebowszczyzna", wydzielonej z majątku Dobiesławice, ma przestrzeni dwa (2) hektary 0158 metr.

Na nieruchomości tej, nie znajdują się żadne zabudowania.

Podlegający sprzedaży nieruchomy majątek ma urządzoną hipotekę, księga której przechowuje się w wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, w zastaw ani dzierżawę nie jest oddana.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 5.000 zł. Biorący udział w licytacji obowiązany złożyć komornikowi, odbywającemu takową, vadium w kwocie 500 zł.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane, mogą być rozparywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.

Komornik Sądowy: *Cz. Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Dużej Nr 16, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 6 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Szlamy Granetmana i Lejbusia s. Berka Grinberga na pokrycie 1320 zł. długu z procentami i kosztami, należącego się od wspomnianego wyżej dłużnika, Szlamy Grenetmana egzekwującemu Moszkowi Pasternakowi.

Nieruchomość ta położona w miejscowości „Winiary-Wiślickie-leśne" gm. Busko, pow. stopnickiego, składa się z działki ziemi, oznaczonej na planie Nr 73, obszaru 3 dziesięciny 765 sąż. bez budynków, pochodzi z folwarku Winiary.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość ma urządzoną hipotekę, księga której przechowuje się w wydz. hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, zgodnie z Działem II wykazu hipotecznego, nieruchomość ta należy niepodzielnie do dłużnika, Szlamy Granetmana w $^{2}/_{3}$ częściach i Lejbusia Grinberga w $^{1}/_{3}$ części. podlega sprzedaży w całości, przy zajęciu nieruchomości dłużnik oświadczył, że takowa znajduje się w sześcioletniej dzierżawie, lecz dzierżawców nie wymienił.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 12.500 złotych. Biorący udział w licytacji obowiązany złożyć komornikowi odbywającemu takową vadium w kwocie 1.250 zł.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane, mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.

Komornik Sądowy:-*Cz. Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Dużej Nr 16, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż majątku nieruchomego, należącego do Franciszka i Marjanny małż. Fitków, na pokrycie 250 zł. reszty długu z procentami i kosztami, należnego Katarzynie z Widlaków Jelińskiej z mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Kielcach z dn. 3 stycznia 1928 r. Nr C. 626/27

Majątek ten położony we wsi Cudzinowicach, gm. Topola, pow. pińczowskiego, stanowiący osadę włościańską, zapisaną w tabeli likw. pod Nr 3, o przestrzeni 1 morga 150 prętów, na osadzie tej niema budynków.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość nie jest hipotecznie urządzoną, obciąża ją prócz wymienionego wyżej długu suma 65 rub. na rzecz Franciszka Rojdaka.

Licytacja rozpocznie się od ceny 4.000 zł., lecz jako druga może się odbyć i od zniżonej ceny. Biorący udział w licytacji obowiązany złożyć vadium w sumie 400 złotych.

Akta licytacyjne, przez osoby zainteresowane, mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na dwa tygodnie przed licytacją.

Komornik Sądowy: *Cz. Machura*

Komornik Sądu Powiatowego w Kielcach, rew. III, Stanisław Janczur, zam. w Kielcach przy ul. Śniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, że **w dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10 rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji majątku nieruchomego należącego do Jana Materki, za dług należny w sumie 1000 zł. z proc. i kosztami Bankowi Spółdzielczemu w Suchedniowie, Stanisławowi Ciasia w sumie 1000 zł. z proc. i kosztami Janowi Michcie w sumie 400 zł. z proc. i kosztami.

Nieruchomość ta znajduje się we wsi Ostojów gm. Suchedniów, pow. kieleckiego, stanowi połowę osady włościańskiej, zapisanej w tab. nad. pod Nr 60, o przestrzeni 6 morgów 70 pr. z dodatkiem półtorej morgi łąki w miejsc. „W lesie". Na osadzie tej znajdują się następujące budynki: dom drewniany z gankiem, kryty gontem, o jednej sieni, 1 kuchni, 1 izbie i 2 komórkach w średnim stanie, obora drewniana, kryta gontem stara, stodoła drewniana kryta słomą i gontem stara, szopa kryta deskami, stara, szopa większa kryta deskami, stara i piwnica murowana w ziemi, około domu rośnie kilkanaście drzewek owocowych.

Majątek ten ogólnej przestrzeni 7 morg. 220 pr. podlega ukazowi z roku 1864, niema urządzonej hipoteki, w zastawie, ani dzierżawie nie znajduje się.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5.000 zł., stawający do licytacji winien złożyć vadjum w wysokości 500 zł.

Akta w tej sprawie mogą być przeglądane w kencelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

Komornik Sądu Powiatowego w Kielcach rewiru III, Stanisław Janczur, zam. w Kielcach przy ul. Śniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, że w **dniu 6 marca 1931 r** o godz. 10-ej rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości należącej do Józefa Jędrychowskiego za dług należny Zygmuntowi Wasilewskiemu w sumie 3317 zł. z procentami i kosztami, i Janowi Śladkowskiemu w sumie 278 zł. 56 gr. z procentami i kosztami.

Nieruchomy majątek położony w m. Słomnikach, pow. miechowskiego, woj. kieleckiego, oznaczony jest Nr hip. 86, zapisany w tabeli nadawczej i w rejestrze pomiarowym pod Nr 56, składa się: 1) z placu obszaru 19 prętów 9 pręcików, 2) domu murowanego, piętrowego, krytego papą i oficyny parterowej murowanej krytej papą z suteryną, 3) dwóch działek gruntu w miejscowości „Domiarki" zapisane w tab. nad. i rejestrze pomiarowym pod Nr Nr 58 p. 2. i 176, a mianowicie: a) pod Nr 58 p. 2 przestrzeni według tabeli i 150 prętów a wedłu rejestru pomiarowego 101 prętów i b) pod Nr 176 przestrzeni 120 prętów, stanowiących jedną całość, czyli 1 działek.

Podlegający sprzedaży nieruchomy majątek ma urządzoną hipotekę w wydziale hipotecznym w Miechowie, w zastawie, dzierżawie, ani też w wspólnem posiadaniu nie znajduje się, nabyty został przez dłużnika od Jana Jędrychowskiego, za aktem sporządzonym przed notarjuszem Baranieckim w Miechowie w dniu 23 marca—5 kwietnia 1913 r. za Nr 710.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 13.000 zł. Stawający do licytacji winien złożyć vadium w wysokości 1.300 zł.

Akta w tej sprawie mogą być przeglądane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

Komornik Sądu Powiatowego w Kielcach rewiru III, Stanisław Janczur, zam. w Kielcach przy ul. Śniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, że w **dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji majątku nieruchomego, należącego do Wojciecha Midry, za dług należny Marjannie, żonie Tomasza Łoś w sumie 3.125 zł. z kosztami, po potrąceniu na rzecz Katarzyny Rosikoń i Jadwigi Midro tytułem kosztów sądowych i za prowadzenie sprawy po 40 zł. dla każdej, Tomaszowi Książkowi w sumie 94 zł. 43 gr. z procentami i kosztami

Jadwidze Midro w sumie 3127 zł. z %% i kosztami i Katarzytie Rosikoń w sumie 3127 zł. z %% i kosztami.

Nieruchomość ta znajduje się we wsi i gminie Rzeżuśnia, pow. miechowskiego, składa się z osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Rzerzuśnia pod Nr 9 przestrzeni trzy morgi 50 prętów.

Nieruchomość tą dłużnik nabył na mocy wyroku Sądu Grodzkiego w Miechowie z dnia 5—12 marca 1929 r. Nr C. 218 29, która niema urządzonej hipoteki.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 zł. Stawający do licytacji winien złożyć vadium w wysokości 1.000 zł., a jako podlegająca sprzedaży w drugim terminie, może być sprzedana poniżej oszacowania, a to zgodnie z art. 1182 Ust. Post. Cyw.

Akta licytacyjne przez osoby zainteresowane mogą być przeglądane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

WEZWANIA SĄDOWE.

Sąd Powiatowy w Końskich, na zasadzie art. 58 i 309 U. P. C. wzywa Pinkusa Cyne niewiadomego z miejsca pobytu, ażeby w terminie 4 miesięcznym, licząc od daty wydrukowania niniejszego wezwania, stawił się do tegoż Sądu w charakterze pozwanego w sprawie Nr C: 1056/30 r., z powództwa Hilera Cyny przeciwko pozwanemu o 250 zł.

W razie niestawienia się wezwanego w powyższym terminie, sprawa będzie rozpoznana w jego nieobecności.

ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW.

Zgubiono koncesję na sprzedaż kart do gry, wydaną przez Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Kielcach w roku 1923 *Małce Strosberg* w Kielcach. Powyższą koncesję unieważnia się. (3—3)

Mordka Szuster unieważnia zagubioną kartę rzemieślniczą Nr 225/III i potwierdzenie zgłoszenia Nr 230/II, wydane przez Starostwo w Wierzbniku. (3—3)

Ignacy Jędruszek, zam. w Dąbrowie, gm. Niegowa, pow. zawierciańskiego, unieważnia skradzioną legitymację nauczycielską. (3—3)

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Pińczów na imię *Icka-Wolfa Kaufmana* (rocz. 1905) s. Herszli i Gołdy, zam. w Pińczowie. Takową unieważnia się. (3—3)

Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Pińczów na imię *Michała Janika*, zam. w Młynach, gm. Szaniec, pow. stopnickiego. (3—3)

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Końskie na imię *Franciszka Kulczyka*, (rocz. 1904) s. Jana, zam. w Sulborowicach, gm. Machory, pow. opoczyńskiego. (3—2)

Unieważnia się skradzioną legitymację nauczycielską, wydaną przez kuratorjum okręgu szkolnego w Warszawie na imię *Stanisława Nowaka* z Krakowa.

Dom Handlowy „Sair" ogłasza o zagubieniu próbnego numeru samochodowego KL. 61/Pr., wydanego przez Dyr. Robót Publicznych w Kielcach.

Zgubiono tabliczkę samochodową Nr KL. 71076, wydaną przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach na imię *Matyldy Stemplewskiej*. Tabliczkę unieważnia się.

Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Częstochowa na imię *Szlamy Klajna*.

Stanisław Bilski, zam. w Gołębicach, gm. Dwikozy, pow. sandomierskiego, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia serja B Nr 202170.

Unieważnia się zagubione dowody tożsamości koni serja B. Nr Nr 27730 i 27731, wydane na imię *Michała Głowackiego* z Chybic, gm. Rzepin.

August Szerling z Kazanowa, pow. iłżeckiego, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia serja B. Nr 34210, wydany przez rejonowego inspektora koni w Sandomierzu.

Zgubiono tylną tabliczkę samochodową Nr KL 2894, wydaną przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach na imię *Pawła Molasy i S-ki* z Radoszyc.

Unieważnia się zagubioną kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo w Kozienicach dnia 24 września 1928 r. za Nr 11209 na imię *Dawida Sznajdra* zamieszkałego w Kozienicach.

Zaginął dowód tożsamości konia serja B. Nr 05925. wydany przez Urząd Gminy w Bobrownikach. pow. będzińskiego, na imię *Józefa Kopczyńskiego*, zam. w Strzyżowicach, gm. Bobrowniki.

Zgubiono dowód tożsamości konia wydany na imię *Jankla Boryckiego* z Końskich.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach, Zamek. Tel. Nr 188.

Prenumerata za 1930 rok — 28 zł. — Numer pojedyńczy 1 zł. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., o postępowaniu spadkowem pojedyńcze - 6 zł., zbiorowe po 3 zł. od każdego postępowania, o regulacji hipoteki pojedyńcze — 8 zł., zbiorowe — po 5 zł. od każdej nieruchomości, za wiersz szpaltowy lub jego miejsce 60 groszy, 1 szpaltę — 30 zł. 1 stronę dwuszpaltową 60 zł. Drobne ogłoszenia: 15 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie jednokrotne 4 zł. 50 gr., trzykrotne 12 zł. 50 gr.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 30.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego".

Druk. Kieleckiej Spółki Wydawniczej—ul. Sienkiewicza № 15.